

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudců Aleše Roztočila, Lenky Krupíčkové, Petra Mikeše, Barbary Pořízkové, Ivo Pospíšila a Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **A. Y.**, zastoupený JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem se sídlem Mírové nám. 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2023, č. j. OAM-787/ZA-ZA12-ZA19-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 10. 2023, č. j. 31 Az 7/2023-15,

t a k t o :

- I. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., lze pro nepřijatelnost odmítnout též kasační stížnosti podané proti procesním rozhodnutím krajských soudů vydaným ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatele.
- II. Věc se vrací k projednání a rozhodnutí druhému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V této věci se rozšířený senát zabývá otázkou, zda lze pro nepřijatelnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., odmítnout též kasační stížnosti podané proti procesním rozhodnutím krajských soudů vydaným ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatele.

II. Shrnutí dosavadního řízení

[2] Žalobce brojí proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí, kterým mu žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobu podal ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Ten však nadepsaným usnesením věc postoupil Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému, protože v den vydání rozhodnutí žalovaného byl žalobce hlášen k pobytu v obvodu Krajského soudu v Brně.

[3] Proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Tvrdí, že v době vydání napadeného rozhodnutí byl přihlášen k pobytu v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, a k řízení o žalobě je tak příslušný tento soud.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry napadeného usnesení. Krajský soud v Hradci Králové z evidenční karty stěžovatele v azylové evidenci zjistil, že v den vydání napadeného rozhodnutí bylo místem hlášeného pobytu stěžovatele Pobytové středisko Zastávka u Brna. Teprve po vydání napadeného rozhodnutí ke dni 25. 10. 2023 se stěžovatel přihlásil k pobytu v Rychnově nad Kněžnou.

III. Důvody postoupení věci rozšířenému senátu

[5] Věc byla v souladu s rozvrhem práce přidělena druhému senátu. Ten v rámci předběžné porady usoudil, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, zvažoval možnost odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dle § 104a odst. 1 s. ř. s. a dospěl k právnímu názoru odlišnému od názoru již vyjádřeného v jiném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Jedná se o rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28, v němž první senát vyslovil závěr, že Nejvyšší správní soud může odmítnout pro nepřijatelnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., pouze kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, jímž se končí řízení o žalobě ve věcech vymezených v § 31 odst. 2 s. ř. s.; kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím krajských soudů nelze odmítnout pro nepřijatelnost dle uvedeného ustanovení, byť svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatele. První senát vyšel z usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 1. 2015, č. j. 9 Azs 66/2014-69, č. 3181/2015 Sb. NSS (dále též usnesení ve věci *Nepřijatelnost I*), a měl za to, že závěry vyplývající z tohoto usnesení lze aplikovat i na novelizované znění § 104a s. ř. s.

[6] Druhý senát naproti tomu má za to, že novela § 104a s. ř. s. provedená zákonem č. 77/2021 Sb. přinesla změnu institutu nepřijatelnosti, a posouzení nepřijatelnosti je tedy nutné vztáhnout nově i na rozhodnutí, kterými se řízení před krajským soudem nekončí, tedy na procesní rozhodnutí. Za nové právní úpravy jsou východiska usnesení rozšířeného senátu ve věci *Nepřijatelnost I* již nepoužitelná. Druhý senát též odmítl úvahu vyjádřenou v rozsudku č. j. 1 As 124/2021-28, že v pochybnostech je třeba rozhodovat ve prospěch práva na soudní ochranu, a tudíž vyložit aplikovatelnost nepřijatelnosti, jakožto institutu omezujícího přístup k soudu, restriktivně. Efektivní ochranu základních práv stěžovatelů je totiž možno zajistit i při použití nepřijatelnosti na kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím. Aplikace nepřijatelnosti pouze na některá řízení o kasačních stížnostech proti procesním rozhodnutím (tj. pouze na kasační stížnosti proti rozhodnutím vydaným krajskými soudy ve věcech, v nichž rozhoduje dle § 31 odst. 2 s. ř. s. specializovaný samosoudce) nepředstavuje neospravedlnitelnou nerovnost. Jedná se o prostý výsledek úvahy zákonodárce, v kterých věcech stanoví, že má rozhodovat samosoudce, a v kterých věcech zakotví senátní rozhodování. Pokud je taková úvaha akceptovatelná (i ohledně možnosti odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost) ve vztahu k rozhodnutím krajských soudů ve věci samé, pak ji nelze považovat za nepřijatelnou ve vztahu k procesním rozhodnutím. Druhý senát poukázal na to, že návrh zákona č. 77/2021 Sb. původně směřoval k aplikaci institutu nepřijatelnosti na kasační stížnosti ve všech věcech, teprve v průběhu jeho projednávání byla aplikovatelnost nepřijatelnosti

kasační stížnosti zúžena na věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. Z toho vyplývá, že úvaha prvního senátu o nevhodnosti posuzování přijatelnosti u kasačních stížností proti procesním rozhodnutím nemá opodstatnění.

[7] Proto druhý senát věc podle § 17 odst. 1 s. ř. s. postoupil rozšířenému senátu s tím, že má rozhodnout, zda lze institut nepřijatelnosti aplikovat i na kasační stížnost napadající procesní rozhodnutí krajského soudu ve věcech, v nichž podle § 31 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje specializovaný samosoudce.

[8] Účastníci se k usnesení o postoupení věci rozšířenému senátu nevyjádřili.

IV. Posouzení věci rozšířeným senátem

IV. 1. Pravomoc rozšířeného senátu

[9] Rozšířený senát se nejprve zabýval tím, zda je dána jeho pravomoc.

[10] Otázkou, se kterou věc rozšířenému senátu postoupil druhý senát, tj. otázkou aplikovatelnosti možnosti odmítnutí pro nepřijatelnost dle § 104a s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., také na kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím krajských soudů vydaným ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval samosoudce, se Nejvyšší správní soud vskutku zabýval v již zmíněném rozsudku č. j. 1 As 124/2021-28. Dospěl k závěru vyjádřenému v bodě 15 citovaného rozsudku, že „pokud se tedy institut nepřijatelnosti vztahuje na »věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce«, je třeba tento pojem chápat jako legislativní zkratku odkazující na výčet typově jednodušších věcí (agend), jejichž rozhodování svěřil zákonodárce do rukou specializovaných samosoudců (namísto tříčlenných senátů). Kritérium nepřijatelnosti tedy nedopadá na veškerá rozhodnutí vydaná samosoudcem, ale pouze na taková rozhodnutí, jimiž se končí řízení v taxativně vyjmenovaných typových věcech.“

[11] Tento názor byl dále následován také v dalších rozsudcích NSS: ze dne 21. 6. 2021, č. j. 2 As 125/2021-15, ze dne 18. 8. 2022, č. j. 2 As 180/2022-14, ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 As 162/2023-12, a ze dne 17. 1. 2024, č. j. 3 As 303/2023-14.

[12] Oproti tomu předkládající senát v usnesení o postoupení věci vyjádřil názor odlišný, tedy že novela § 104a s. ř. s. provedená zákonem č. 77/2021 Sb. přinesla změnu institutu nepřijatelnosti, a posouzení nepřijatelnosti je nyní nutné vztáhnout i na kasační stížnosti proti rozhodnutím [vydaným v řízeních, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce], kterými se řízení před krajským soudem nekončí, tedy proti procesním rozhodnutím.

[13] Pravomoc rozšířeného senátu je tedy dána.

IV. 2. Úvahy rozšířeného senátu k postoupené právní otázce

[14] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem

podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[15] Rozšířený senát předesílá, že výkladem § 104a odst. 1 s. ř. s. se již zabýval v usnesení ve věci *Nepřijatelnost I.* Jednalo se však o interpretaci tohoto ustanovení soudního řádu správního ve znění účinném do 31. 3. 2021, které znělo: *Jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.* Rozšířený senát v cit. usnesení rozhodl, že „*Nejvyšší správní soud může odmítnout pro nepřijatelnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pouze kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, kterým se končí řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 15 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu*“.

[16] Jestliže změna § 104a odst. 1 s. ř. s. provedená zákonem č. 77/2021 Sb. spočívá pouze ve vymezení „věcí“, jichž se týká kasační stížnost, která může být odmítnuta pro nepřijatelnost (slova *mezinárodní ochrany* byla nahrazena slovy *v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce*), nabízí se úvaha prvního senátu, že je nadále aplikovatelný závěr rozšířeného senátu vyslovený v usnesení ve věci *Nepřijatelnost I.*, že toto posuzování „přijatelnosti“ nelze vztáhnout na kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím krajských soudů. Rozšířený senát má ovšem za to, že takový výklad, jakkoli může mít rovněž své opodstatnění, je nesprávný s přihlédnutím k celkovému kontextu novelizované právní úpravy a jejímu smyslu a účelu.

[17] Je totiž třeba zohlednit to, že původní právní úprava § 104a s. ř. s. vloženého do soudního řádu správního zákonem č. 350/2005 Sb. byla odůvodněna řešením tehdy naléhavé situace přetížení Nejvyššího správního soudu kasačními stížnostmi proti rozsudkům krajských soudů o žalobách proti rozhodnutím Ministerstva vnitra podle zákona o azylu (ty tvořily dle důvodové zprávy v roce 2004 dvě třetiny všech kasačních stížností, které u Nejvyššího správního soudu napadly). Řešením dle vládního návrhu zákona měla být úplná nepřipustnost takových kasačních stížností. V průběhu projednávání však byla navržena úprava zmírněná a jako naléhavá náprava tohoto stavu byla přijata možnost odmítnutí uvedených kasačních stížností pro nepřijatelnost. Následně bylo vymezení kasačních stížností, které mohly být odmítnuty pro nepřijatelnost, upraveno zákonem č. 165/2006 Sb., který zároveň zavedl definici rozhodnutí „ve věci mezinárodní ochrany“ v § 2 odst. 11 zákona o azylu. (Podrobněji ke kontextu tehdejší právní úpravy srov. body 15 až 19 usnesení ve věci *Nepřijatelnost I.*)

[18] Rozšířený senát má za to, že smysl a účel další novely § 104a s. ř. s. provedené zákonem č. 77/2021 Sb., která přinesla nyní vykládané znění tohoto ustanovení, byl odlišný. Původní předkladatelé návrhu zákona usilovali o „rozšíření již dříve zavedeného institutu nepřijatelnosti kasační stížnosti (omezeného dosud na věci mezinárodní ochrany, dříve azylu) do univerzální podoby“ (důvodová zpráva, sněmovní tisk č. 237/0, funkční období 2017-2021, www.psp.cz). Zároveň připomínali, že záměrem při přípravě samotného soudního řádu správního bylo, že zpočátku „široce otevřená možnost bránit se proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví kasační stížností bude s ohledem na mezitím vytvořenou judikaturu postupně omezována“ (tamtéž). Zároveň konstatovali, že možnost odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost zavedená zákonem č. 350/2005 Sb. se osvědčila, Nejvyšší správní soud ji využívá uvážlivě, její aplikaci

odůvodňuje a zatím ve všech případech napadení usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost ústavní stížnosti ji akceptoval i Ústavní soud. Ačkoli původně zamýšlené rozšíření institutu nepřijatelnosti kasační stížnosti na veškeré kasační stížnosti nebylo akceptováno, přesto smyslem novely rozšiřující možnost odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost na věci, *v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce*, je otevření možnosti dalšího „testování“ tohoto filtračního mechanismu s tím, že do budoucna bude taková všeobecná aplikovatelnost nepřijatelnosti zvažována (Potěšil, L.: Kasační stížnost. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 133 – 134). Novela č. 77/2021 Sb. tak je součástí procesu postupné proměny *„funkce kasační stížnosti, a to od individuální zákonnosti ve prospěch zajišťování jednoty rozhodování a prospektivní funkce Nejvyššího správního soudu“* (tamtéž, s. 133).

[19] Tyto závěry je třeba vztáhnout k posuzované otázce, zda možnost odmítnutí pro nepřijatelnost se vztahuje též na kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím krajských soudů (je-li kasační stížnost proti nim přípustná). Názor přijatý prvním senátem v rozsudku č. j. 1 As 124/2021-28 by mohl odpovídat jazykovému výkladu § 104a odst. 1 s. ř. s. (ostatně stejně jako výklad předkládajícího senátu – viz k tomu níže bod 21), není však v souladu s právě uvedeným smyslem a účelem novely provedené zákonem č. 77/2021 Sb. Zákodárce zjevně zamýšlel rozšíření množiny kasačních stížností, které mají být posuzovány z hlediska přesahu vlastních zájmů stěžovatele, avšak výklad prvního senátu tuto množinu opět zužuje. Jestliže zákonodárce usiloval o to, aby umožnil Nejvyššímu správnímu soudu se více zaměřit na svoji roli *„sjednocujícího orgánu v čele soudní soustavy a orgánu, který se zaměřuje na hledání judikatury pro správní soudy spíš, než aby se zaměřoval na (...) individuální hledání spravedlnosti a přezkoumávání každého daného případu až do velkých podrobností“* (projev zpravodaje návrhu poslance Jakuba Michálka ze dne 10. 11. 2020, stenozáznam ze schůze na www.psp.cz, srov. též Staněk, M., Dvořáková, M.: Z „laboratoře“ do ostrého provozu – co přinese rozšíření nepřijatelnosti kasační stížnosti. In: Soudní rozhledy č. 5/2021, s. 146), pak první senát opět zdůraznil primárně funkci poskytování individuální spravedlnosti. Rozšířený senát proto dospěl k závěru, že účelu novely § 104a s. ř. s. účinné od 1. 4. 2021 spíše odpovídá výklad širší, který nevylučuje z hypotézy této normy kasační stížnosti proti procesním usnesením krajských soudů.

[20] Naznačenému širšímu výkladu není na překážku ani gramatický výklad daného ustanovení po novele. To obsahuje nepřímý odkaz na řízení, v nichž před krajským soudem rozhoduje specializovaný samosoudce, která jsou vymezena v § 31 odst. 2 s. ř. s. Nově tak jde spíše o *procesní* vymezení řízení, v nichž byla vydána rozhodnutí krajských soudů napadená kasační stížností. Ostatně to, že gramatický výklad novelizovaného § 104a s. ř. s. může vést k širšímu pojetí nepřijatelnosti (tj. k aplikovatelnosti i na kasační stížnosti proti procesním rozhodnutím) uznal i první senát v citovaném rozsudku (jeho bod 13), přesto se od něj však následně odchýlil.

[21] Rozšířený senát v bodě 23 usnesení *Nepřijatelnost I.* vyslovil mj. tuto úvahu: *„Pokud by zákonodárce zamýšlel nepřijatelnost vztáhnout na všechny kasační stížnosti proti rozhodnutím krajských soudů vydaným v řízení o žalobách proti rozhodnutím ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, musel by tento svůj záměr v ustanovení § 104a s. ř. s. výslovně vyjádřit. Jestliže tak neučinil, je namíste aplikovat obecný princip, podle něhož je třeba výjimky omezující standard soudní ochrany a přístup k soudu interpretovat restriktivně (srov. např. usnesení*

rozšířeného senátu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 4 Ans 11/2013-25, bod 18; rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 1 AfS 86/2004-54).“ Na to je třeba nyní navázat, že zákonodárce právě novelou § 104a s. ř. s. provedenou zákonem č. 77/2021 Sb. takto postupoval a vyjádřil svůj záměr, aby odmítnutí pro nepřijatelnost bylo možné vůči kasačním stížnostem proti (všem) rozhodnutím ve věcech, v nichž v řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. S ohledem na zvolenou formulaci a výše vysvětlený kontext původní právní úpravy a účel novely další úvahy rozšířeného senátu vyjádřené v usnesení *Nepřijatelnost I.* (jak vyplývá z jeho bodu 23) ve vztahu k novelizovanému znění § 104a odst. 1 s. ř. s. ztrácejí relevanci.

[22] Rozšířený senát též souhlasí s úvahou předkládajícího senátu o nedůvodnosti obavy, že by připuštění možnosti odmítnutí kasačních stížností proti procesním rozhodnutím vydaným v řízení před krajským soudem specializovaným samosoudcem pro nepřijatelnost zakládalo neospravedlnitelnou nerovnost, jak první senát uvedl v bodu 16 rozsudku č. j. 1 As 124/2021-28. Možnost odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost není možno vnímat jako odepření práva na přístup k soudu či zkrácení práva účastníků na podání opravného prostředku. Naopak i v případě věcí, na které nepochybně režim § 104a s. ř. s. dopadá, je garantováno právo účastníků na spravedlivý proces zajišťované rozhodováním správních soudů v plné jurisdikci, i v těchto věcech mají účastníci právo podat proti rozhodnutím krajských soudů opravný prostředek (kasační stížnost). O kasačních stížnostech podaných v těchto věcech rozhoduje senát Nejvyššího správního soudu. V případě zjištění hrubého pochybení krajského soudu s dopadem do hmotněprávní sféry stěžovatele má Nejvyšší správní soud povinnost zasáhnout a ochránit práva stěžovatele (cit. usnesení NSS č. j. 1 Azs 13/2006-39). Jako pojistka proti možnému nadužívání nepřijatelnosti slouží i požadavek stanovený v § 104a odst. 2 s. ř. s., že k přijetí usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost je nutná jednomyslnost v rozhodujícím senátu Nejvyššího správního soudu a povinnost toto usnesení odůvodnit.

[23] Ostatně rozšířený senát již obdobnou úvahu vyslovil v usnesení ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, ve věci *Vracení soudního poplatku při odmítnutí kasační stížnosti*, body 52 až 53. Uvedl: „*Nepřijatelnost je zvláštní procesní kategorií k posouzení kasační stížnosti upravenou v soudním řízení toliko ve větvi správního soudnictví pro řízení před Nejvyšším správním soudem. Jiné soudní procesní řády ji neupravují. Aby mohla být posuzována přijatelnost, musí jít o přípustnou, včasnou a projednatelnou kasační stížnost podanou oprávněnou osobou. Nepřijatelnost žádný případ ze soudního přezkumu nevylučuje. K odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dochází na základě věcného, byť zjednodušeného, ale stabilní judikaturou vytvořeného (srov. [usnesení] ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS) kritériálního posouzení případu. Při odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost musí soud dospět k jednomyslnému závěru (srov. § 104a odst. 2 s. ř. s.), že kasační stížnost svým významem nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pro tento procesní výsledek musí shledat neexistenci výše zmíněných kritérií přijatelnosti. Jinak řečeno, shledá-li existenci alespoň jednoho z nich, je kasační stížnost »přijata« k dalšímu již věcnému posouzení a rozhodnutí. I když je shledání nepřijatelnosti kasační stížnosti pojmově vyjádřeno shodně »odmítnutím«, obsah a rozsah přezkumné činnosti soudu je kvalitativně i kvantitativně zcela odlišný od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, které se děje bez jakéhokoliv meritorního posuzování její důvodnosti. Jde o »jemný filtr«, který zajišťuje obě role Nejvyššího správního soudu, tj. poslání sjednocovatele judikatury, zaručujícího právní jistotu a efektivitu práva, a poslání ochránce spravedlnosti*

každého jednotlivého případu, zajišťujícího posouzení dopadů napadeného rozhodnutí do subjektivních veřejných práv člověka a umožňujícího mu domoci se nápravy. Na straně druhé, dospěje-li soud k závěru, že ani jednoho není v konkrétní věci třeba, postačí, odůvodní-li svůj závěr na věc jen stručným odkazem na judikaturu, která se již obdobnou věcí zabývala. Na meritorní přezkum soudem (byť zjednodušený) však dojde vždy, a není tak naplněn předpoklad ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích, s nímž zákonodárce spojil povinnost soudní poplatek vrátit.“

[24] Lze tedy shrnout, že je věcí zákonodárce, kterou agendu v rámci správního soudnictví svěří k rozhodování samosoudcům a kterou soudním senátům, a rovněž i to, zda vůbec, popř. též zda obecně či ve vztahu k určitým vymezeným věcem, zavede „filtraci“ kasačních stížností v podobě možnosti jejich odmítnutí pro nepřijatelnost. Taková úvaha zákonodárce není na újmu ústavně garantovanému právu na spravedlivý proces a na soudní ochranu proti úkonům veřejné moci. Tuto možnost zákonodárce využil včleněním § 104a do soudního řádu správního a posléze rozšířením jeho aplikovatelnosti novelou provedenou zákonem č. 77/2021 Sb., z níž zřetelně vyplývá záměr posílit úlohu Nejvyššího správního soudu jako sjednocovatele judikatury a rozšířit množinu kasačních stížností, která má být před samotným posouzením důvodnosti hodnocena z hlediska přesahu vlastních zájmů stěžovatele. Vztáhnout možnost odmítnutí pro nepřijatelnost na kasační stížnosti proti všem rozhodnutím vydaným v řízení před krajským soudem specializovaným samosoudcem, tedy i proti rozhodnutím procesním, je v souladu se zněním i se smyslem a účelem § 104a odst. 1 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021.

IV. 3. Shrnutí

[25] Rozšířený senát uzavírá, že podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění zákona č. 77/2021 Sb., lze pro nepřijatelnost odmítnout též kasační stížnosti podané proti procesním rozhodnutím krajských soudů vydaným ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatele.

V. Závěr

[26] Rozšířený senát posoudil předloženou právní otázku. V souladu s § 71 odst. 1 Jednacího řádu Nejvyššího správního soudu rozhodl usnesením jen o této otázce a věc vrací druhému senátu, který o ní rozhodne v souladu s vysloveným právním názorem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2025

Filip Dienstbier
předseda rozšířeného
senátu